

GRIŠA:

HEJ, ZALILI STE MI ROŽE . . .

Hej, zalili ste mi rože
po navadi stari
dobri moji, zvesti moji
sluge in vrtnari!

Kaj vam mar lic razoranih,
izsušenih, velih —
kaj vam mar škropilnic zlatih
in studencev belih:

Hej, zalili ste mi rože
s svežimi vodami,
moje lice, mojo dušo
s svetlimi solzami . . .

GRIŠA:

PRED SV. FLORIJANOM.

Po dolgih letih sem tvoj hram pozdravil,
ti ognjegasec, sveti Florijan,
klobuk sem snel ponižen in skesan
in z vernim srcem tvoj spomin proslavil.

A vstali so viharji pred menoj
in ciljev zarjo noč je prehitela,
nazaj me vrgel je napor in boj.

Korak lahak v tujino sem zastavil,
v velikih ciljev veličastni dan,
brezskrbno zmeril sem življenja plan
in dobri dom in drage sem ostavil.

Neznana roka me je sem privedla
pred tvoj obraz: glej, človek — mučenik,
zaliž mu rane blaženi svetnik! . . .

GRIŠA:

TIHO PLAVAJO . . .

Tiho plavajo
kakor bel oblak
sanje o pomladi,
čez življenja mrak.

Na zelenih vejah,
v rožnatih vrteh
se budi življenje
in ljubezni smeh . . .

Dobro jutro, solnce,
bog daj, beli dan,
zbogom, bolna lica
in pogled hladan!

Kedar solnce sije,
mislite na nas,
vrnite se k meni
pesmi tisti čas!

